

турски. Въ Тиквешъ потурниятъ образуватъ три отдельни купчини. Най-големата завзима плодородната част отъ Тиквешъ по десния бръгъ на Вардаръ, съ главно място паланката *Кавадарци* и съ единъ редъ големи села около него. Втората завзима нѣколко големи села на лѣвия бръгъ на Вардаръ, и третата образува тѣсна ивица около лѣвия бръгъ на Църна съ главно село *Дръново*, на пѣхта отъ Тиквешъ за Прилѣтъ. Всички потурчени българи живѣятъ въ 27 села и съставятъ половината отъ населението на Тиквешъ, (безъ Рожденската Нахия, която пада къмъ Морихово). Въ повечето отъ тия села има и българи християни, които обработватъ земите на потурниятъ.

Потурчането на Тиквешъ е станало отдавна. Споредъ запазени прѣдания тиквешани приели мухамеданството много по-рано отъ мъгленските българи — ужъ онце при прѣвземането на страната отъ турците. Когато турските покорители завзели мястността Бохемия, южно отъ прохода Демиръ Капу, тогава, споредъ прѣдането, тиквешките първенци пратили извѣстие на турските военачалници, че ще си промѣнятъ вѣрата, само да бѫдатъ запазени отъ опустошения. Въ една пѣсень, пѣяна и до сега въ Тиквешъ, се споменува, че царь Сулейманъ потурчилъ народа.¹⁾ Отъ трите султани Сулеймановци първиятъ (1403—11) не е ималъ врѣме да се занимава съ потурчане на християни, понеже прѣзъ всичкото си царуванье се е борилъ съ братята си за прѣстола. По-вѣроятно е, че потурчането е станало въ врѣмето на Сулеймана II. Великолѣпни (1520—66). Въ негово врѣме, бѣлѣжи Фалмерайеръ, около 1534 год. турците нападали църковните имоти на християните и опустошили Св. Гора.²⁾ Много е за вѣрване, че тиквешките българи сѫ приели мухамеданството за да се запазятъ не отъ турското покоряване, което е станало по-рано, но отъ големите нахлувания на конари, които завзели Бохемията и тръгнали на сѣверъ по течението на Вардаръ.

Тиквешките потурници държатъ всичката плодородна земя около долината на Вардаръ и устието на Църна. Християнското население тамъ обработва тѣхните чифлици. Въ Тиквешъ има големи земевладѣлци, бегове и аги. Това сѫ старите мястни боляри земевладѣлци, които се потурчили както и босненските, за да запазятъ земите си. Тиквешките потурници се отнасятъ злѣ съ

¹⁾ Съдѣржанието на пѣсента ми разправи попъ Михаилъ отъ Кавадарци, но самата пѣсень той не помнише добре

²⁾ Fallmerayer, Fragmente aus dem Orient, Stuttgart, 1845. II. 44.